

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 14-00 "
Піврічно 26-00 "
Річно 48-00 "
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Зап.-
Франції, Голландії, Бельгії 20 ф. фр.,
Італії 7-00 зол., Німеччині 7-00 зол.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехослова-
ччині 20 ч. к., Румунії 150 зол., Бол-
гарії 7-00 зол., Австрії 7-00 зол.,
Зімба адреса 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 23-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Голод на Радянській Україні і його головна причина.

Розпучливі листи селян і робітників. — Нова мандрівка голодуючих селянських мас. — Исто-
рична пригода на політику рад. влади з попередніх літ. — Голод як засіб правління.

Страшні відомості приходять з України. Країна, що має понад вісімсот тисяч квадратних кілометрів та понад 30 мільонів людності, переживає новий голод. Робітників — українців в області Донських козаків, що лежить на схід від України, пише:

"Тепер особливо на Україні мруть люди від голоду, та ще й як мруть: дуже побаргано. Нам пишуть звідти, що люди поїли не тільки худобу і свині, а навіть іли дохлі коні, поки були. На Україні зачепитись нізачо, тай люди вже мало, він увесь порозізнався по дру-
гих країнах діставати собі засоби для життя. Та життя ніде нема. А з Північного Кавказу (до якого належить і Донська область — прим. Ред.) скоро українці всю кукурудзяну муку повинять. Якби Ви бачили, що тут тільки робиться: кожний день по залізницях їдуть ешадони людей туди й назад з клучка-ми борошна. Люди продають із себе останню одежку і купують борошно. Багато людей гине в дорозі від знесилення. Якби зрахував по дорогах людей, то не вбрав би в мільони. Кукурудзяна мука здержала до 50 карб. за пуд, а була 8 карб., пшеничної муки мало, акиво, тай та по 100 карб. пуд (пуд = 16,38 кг.). Робітники не дістають нічого по твердій ціні, крім хліба. Хліб дають поганій, чорній тай то мало. Всі люди тільки й говорять про хліб. На Україні нічого не роблять, лише їдять по хліб, де надіються його дістати. Ярого дуже мало засіяно. Землі стоять обго-
мом. На підприємствах помітні разуроз змі-
на робітників, особливо в копальнях. Прави-
тельство ніяких засобів не вживає проти го-
лоду. Правда, видали приказ, що кожний ро-
бітник і селянин у колективним господарстві та одноосібник має право держати корову і свиню, та тепер трудно їх заводити. Не знае-
мо, що буде далі, і якими жертвами скінчить-
ся цей голод..."

Цей лист датовано 4. червня 1932 р. Дру-
гий лист з України, писаний на місяць раніше,
подає такі факти:

"У нас тепер страшні голодівка: за один пуд муки платять 100 карб. і то не захопиш. А врожай 1931 р. був у нас добрий. З Н. Н. (село на Херсонщині) мусіли селяни віддати державі більше, як 40 тисяч пудів пшениці (40 вагонів). Хто заробив за літо більше, як 12 пудів, теж віддав державі. Картоплю та-
кож віддавав, так що й на насіння не зостало-
ся. Коні в колективі здиhaють з голоду, бо годують самою житньою соломомою. В час по-
сіву коні пристають. У мене ще зосталося харчів на один місяць, а тоді не знаю, що бу-
де. Корову віддав у державу на заріз, не маю ні свині, ні корови. Напевне прийшов кінець нашого життя. Сала нема, молока нема й не буде. Коров цього року майже не лишилося, всі кішені. Всім біда. Добро від нас утекло, осталося тільки лихо..."

Наведені листи від двох українців-робітни-
ків і селянина — яскраво характеризують відно-
сини на Радянській Україні під пануванням
більшовицького державного капіталізму. Вже
впродовж Радянська Україна переживає голодову
катастрофу. Якій жахливий парадокс! Україна,
"шикар Європи" перед світовою війною, ця
Україна тепер сама голодує. Країна родючої
чорної землі, з якої перед світовою війною ви-
возили за кордон що року більше, як пів-
мільйона тонн зернових продуктів —
головно пшениці — тепер сама гине з голоду
через недостачу і відсутність харчових про-
дуктів.

Яка причина голоду на Україні? Найважли-
ва причина така: вона полягає тільки в політичній
економічній визиску, яку веде чужа україн-
ському народові влада московських більшови-
ків на Україні. Наведемо кілька фактів. В році

1921—22 український народ переживав страш-
ний голод, бо влада силою конфіскувала була
в українських селян усі харчеві продукти. Коли
після періоду "воєнного комунізму" на Україні
та в Московщині настала голодова катастрофа,
то рад. влада зовсім не помагала українському
населенню, лише зосередила увагу всіх влас-
них і закордонних допомогівих організацій ви-
ключно на прохарчування російської людності
над Волгою.

Маємо безліч документів, що характеризую-
ють цю брутальну, егоїстичну політику моско-
вської влади супроти голодуючої української
людності в році 1921—22. Напр. американський
проф. Г. Фішер (H. Fisher) у своїй книжці про
діяльність Американської Допомогової Органі-
зації А. Р. А. (American Relief Administration),
що на її чолі тоді стояв теперішній президент
Гувер, пише, що центральний радянський уряд
уживав всіх зусиль для того, щоби не допусти-
ти допомоги А. Р. А. на Україні. Проф. Фішер
пише:

"Політика комуністичної партії щодо го-
лоду на Україні цілава з багатьох сторін.
Більшовицьке правительство не тільки хова-
ло від А. Р. А. те, що діялося на Україні, але
надто воно старалося активно перешкодити
навіть найменшій можливості встановити зв'яз-
ок між Україною та Америкою... Перед тим,
як А. Р. А. почала свою діяльність (січень 1922
р.) ні московський ні так званий харківський
уряд не зробили нічого поважного для до-
помоги голодним на Україні. Від літа 1921 р.
і до осені 1922 р. відбувалося збирання і пе-
ревіз харчевих продуктів з України в далеку
область Волги. Недостача цих продуктів
спричинила смерть людності на березі Чор-
ного моря..."

Норвежський капітан Квіслінг, співробітник
Фр. Нансена, коли був на Україні, телеграфував
до Женевы 22 лютого 1922 р., що в Південній
Україні вмирало тоді з голоду 8 мільонів душ.
Жан де Люберсак, економічний експерт при
комітеті Нансена, переконався в літі 1922 р., що
на Україні в багатьох місцевостях вимерло до
85 відс. всієї людності.

Бачивши смерть мільонів українців, яким
російська влада не тільки не помагала, але ще
й перешкоджала чужинцям принести нещасним
хоч малу полєкшу, — такий безсторонній сві-
док, як Квіслінг, зазначає в своїм звідомленні
з р. 1922, що

"Це кидає погане світло на ті особи, що
мали рятувати положення на Україні".

Одна з найбагатших країн в цілому світі —
Україна — під жорстоким режимом моско-
вських більшовиків побачила випадки людоді-
ства в рр. 1921—22!

Голодова катастрофа на Україні повтори-
лась у зменшеній силі в рр. 1928—29. Причина
була та сама: ревізії хлібних продуктів у
селянства. Коли голод на Україні з рр. 1921—
22 і 1928—29 можна було почати вважати з тодіш-
німи несприятливими атмосферичними обстави-
нами (велика посуха), то теперішній голод ви-
бух після дуже доброго врожаю 1931 р.! Ско-
лектнізоване більше, ніж на 70 відс. україн-
ське селянство мусіло під терором віддати всі
свої харчеві продукти совітській владі. Подат-
кова шруба виглядала на Рад. Україні в рр. 1931
—32 ось як: з 1400 мільонів пудів зернових про-
дуктів, які мало дати сільське господарство ці-
лого Радянського Союзу, одна Україна мусіла
дати 434 мільони пудів. ("Известія", Москва 7.

1) H. Fisher: The Famine in Soviet Russia. The opera-
tion of the American Relief Administration. New York,
1927, pag. 261—66.

2) Jean de Lubersac: Un voyage d'enquete écono-
mique en Ukraine. Geneve, 4. диния 1922.

3) La Famine en Ukraine. Geneve, 1922.

ЛИХО НЕ СПИТЬ!

Вломники не дармують, тому перед виїздом на
ваканції обезпечіть своє мешкання від крадежі
із вломом у

ГОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

"ДНІСТЕР"

у Львові, вул. Руська ч. 20.

травня 1932 р.). Хоч людність України творить
тільки около 19 відс. населення цілого СРСР,
то проте ця людність платить аж 31 відс. сіль-
сько-господарського податку!

Протягом осені 1931 р. та зими і весня
1932 р. — московська радянська влада вичисти-
ла так ґрунтовно Україну від запасів збіжжя, що
населення УСРР опинилось перед весняною сі-
бою без зерна. Це була головна причина того,
що на Україні на весну 1932 р. майже половина
поля лежить не оброблена.

Українське хліборобське населення, обра-
боване комуністичною диктатурою, тікає у світ
за очі, куди можна, аби врятувати життя своє
та своїх дітей перед голодом. І знову, як це
було в попередніх роках, радянська влада ні-
чим не допомагає вмираючій з голоду людно-
сті. Неозброєному з революційними подія-
ми на Україні здається незрозуміло й дивно
така байдужість української радянської влади
до голодуючої "ласної держави". Справжню
причину цієї політики знають лише ті, які зна-
ють і тямлять появу рад. влади на Україні. П
правдивий характер і цілі та засоби правління
на всіх без винятку ділянках життя. Голод є най-
певнішим політичним союзником московської
окупаційної влади на Україні, але цей союзник
може стати теж найгіршим ворогом. Бо
кожна палиця має два кінці.

О. М.—ра.

Справа українських петицій в Палаті Послів.

Петиція у справі політичних в'язнів
на розгляді Комітету Трьох.

В англійській Палаті Послів запитувало
минулого місяця секретаря закордонних справ,
що сталося з петицією, яку внесли до Союзу На-
родів представники української меншости, про-
тестуючи проти колонізації українських зе-
мель польськими військовими осадниками. Як
відомо, Комітет Трьох рішив не предлазати тої
петиції на аґенду Ради. Рішення Комітету Трьох
мало бути проголошене друком. Тимчасом, як
повідомляють з Женевы, польський уряд запро-
тестував проти опублікування рішення Коміте-
ту Трьох і воно не буде подане до загального
відома.

Щоби довідатися про долю другої петиції,
яка каже про українських політичних в'язнів у
Польщі, посол Ріс Дейвіс для 20. ц. м. зверну-
вся із запитом до секретаря закордонних справ.

На запит візловія підсекретар закордонних
справ, капітан Влен, як слідує: "Ця петиція са-
ме розглядає Комітет Трьох і дотепер не покінчи-
ла своєї праці". (Укрбюро Лондон.)

Безвихідність льозанської конференції.

З Парижа повідомляють, що льозанські на-
ради не ведуть до порозуміння. Англійська від-
повідь на французьку тезу в справі довгів і від-
шкодувань домагаться счерплення фінансових
зобов'язань Німеччини ще рішучіше, ніж того до-
магався сам ф. Папен. Французька опінія є за
тим, що найкраще перервати дальші розмови і
закрити льозанську конференцію. Ерію пішов на
максимум уступок і на дальні не піде. В Парижі
думають, що конференція скінчиться так само
невдачею, як конференції в Берліні, Лондоні і
Парижі.

Покінчилося на тому, що Ерію вер-
нувся до Парижа з ф. Папен до Берліна. Виправді
попорок німецького канцлера доводиться так, що
він хоче намовити Гінденбурга на деякі уступки
для Франції, однак дотеперішнє становище ні-
мецьких міждоїдних чинників на виконає таку
компромісіоність.

За які книжки зачиняють „Читальні“?!

ІЗ ДОКУМЕНТІВ ЧАСУ.

Borszczów, d. 18/VI. 1932.

Starostwo borszczowskie

No. B. 52/32.

Stowarzyszenie: Czytelnia

T-wa „Proswita” w Borszczowie.

Zawieszenie działalności.

Do Zarządu Czytelni „Proswita”

na ręce Przewodniczącego Dr. Włodzimierza Czyrowskiego w Borszczowie.

Na podstawie postanowień §§. 24 i 25 ust. 2 ustawy z dnia 15. listopada 1867. r. Dz. p. p. No. 134 o prawie stowarzyszeń zawieszam działalność Czytelni „Proswita” w Borszczowie, ponieważ Czytelnia posiadała w swej bibliotece książki o treści antypaństwowej, a mianowicie:

- 1.) „Ukraiński szkoły pod polską władzą”, wyd. „Bystryci”, skonfiskowana Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 21 z 1922. r.
- 2.) „Zaporożec”, kalendarz na r. 1904, skonfiskowany Mon. Pol. Nr. 114 z r. 1929.
- 3.) „Kobzar” Tarasa Szewczenki, początek książki od 5 strony, skonfiskowany przez S. O. w Czortkowie na posiedzeniu niejawnym dn. 19 IV 1932.
- 4.) „Sicz”, Almanach 1868—1898 r., skonfisk. Dz. Urz. M. P. i T. No. 7. z 1925.
- 5.) „Wielkiy den”, dramatyczna poema, Roman Kupczynski, skonfisk. Mon. Pol. Nr. 287 z r. 1930 Dz. Urz. M. P. i T. No. 8 z r. 1930.
- 6.) „Prykarpatska Rus” O. A. Markowa 1895, skonfisk. Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 36 1932 r.
- 7.) „Borotba za ohnyszcze ukr. kultury w zachodnich ziemach Ukrainy”, Wasyl Mudryj, nakład Krajowej Studentzkoji Rady, Lwów 1923, skonfisk. orzeczeniem S. O. we Lwowie, Mon. Pol. No. 109 z 1923 r., które to książki skonfiskowane zostały przez władzę sądową, wobec czego dalsze istnienie i działalność stowarzyszenia stały się dla Państwa niebezpieczne.

Od tego orzeczenia wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego Tarnopolskiego, które podać należy do tut. Starostwa w przeciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia z tem, że wniesienie odwołania niema mocy wstrzymującej.

Starosta powiatowy: Wasiewicz.

В доповнення powyżшого офіційного документу зазначаємо, що боршівське повітове староство припинило діяльність так Філії Т-ва „Просвіта” як і Читальні „Просвіти” в Боршіві та 16 читальні в боршівському повіті.

У Філії в Боршіві і в читальнях забрали такі книжки:

- 1.) „Жалібна книга” — поіменний спис членів УГА, що умерли в часі українсько-польської війни, 2 випуски.
- 2.) „Український Івалід” — календар за 1924 р.
- 3.) „Українські школи під польською владою” Івана Герасимовича.
- 4.) Ка-

лендар Червоної Калини за 1923 р. 5) Перший руско-американський календар за р. 1897. 6) „Альманах” русько-українських богословів, зладжений Ал. Сущком в 1902 р. 7) „Дніпро”, календар за р. 1913. 8) „Боротьба за огнище укр. культури” В. Мудрого. 9) Збір пісень „Ще не вмерла Україна”. 10) „Запорожець”, календар за 1924 р. 11) Ілюстрований календар „Просвіти” з 1897 р. 12) Історія України. Хто автор — не знати. бо нема перших сторінок. Відноситься до часів перед виступом гетьмана Скоропадського, — квітень 1918. 13) „Вплив Польщі на економічний розвій України-Руси”. Автор: о. Тит Войнаровський, р. 1910. 14) Львів, його минулишина і теперішність — Ів. Крипакевич, 2 примірники. 15) „Україні як нарід” В. Пачовського р. 1907 (Чернівці). 16) „Як Болгарин здобули свободу” в 3-ох частях, С. Русова, р. 1909. 17) „Початки географії” Ст. Рудницького, р. 1918, Вид. „Вернігори”. 18) „Прикарпатська Русь під владою Австрії”. Рік 1895. Львів. 19) „Великий день”, драм. поема Романа Купчинського, Львів 1921. 20) „Олексій Корнієнко” А. Чайковського. 21) „Січ”, Альманах 1868—1898, Львів 1898. 22) „Кобзар” Шевченка, Чиє видання не знати. Є 72 поем. Нема перших сторінок. 23) „Карпато-руське письменство”, Д-р Франко, 1900 р. XVII—XVIII. в. 24) Записки Наук. Т-ва Шевченка, Т. VII. 1898, кн. III і IV. 25) „Панцизний хліб” і інші оповідання — Ів. Франко, р. 1913. Львів.

Додатково забрала поліція дня 10. червня ц. р. наступні книжки:

- 1) „Семен Палій, герой укр. народу”. Львів 1908.
- 2) „Листи про Ірландію”, Олександр Копицький, Львів 1904.
- 3) „Начерк історії укр. літератури” Богдана Лепкого, Коломия.
- 4) „З історії укр. землі”. Микола Залізняк, Просвіта 1911.
- 5) „Боротьба колоній англійсько-американських за волю”. М. Залізняк, 1905.
- 6) „Пригоди запорожських скитальців”, Ві Будзинівський, 1927.
- 7) „Минуле України в піснях”, О. Олесь, 1930.
- 8) „Про життя і діяльність Ол. Копицького, І. Франко, 1901.
- 9) „Україна Irredenta”, Ю. Бачинський, 1900.
- 10) „Від атеїзму до анархізму”, О. В. Катран, 1908.
- 11) „З наших боїв і змагань”, Кароліна Светлі, 1912.
- 12) „Ірландські оповідання”, Софія О. Браєн, 1925.
- 13) „Поділ Галичини”, Ю. Бачинський, Чернівці 1897.
- 14) „Етнографічний Збірник”, М. Грушевський, Львів 1896.
- 15) „Література галицько-руська” М. Ша-шківича, Вол. Коцовський, Львів 1894.

Передплата за липень зол. 4.

ЗАЛЕГЛА ПРЕНУМЕРАТА ПО СТАРІЙ ЦІНІ
ЦЕ Є ЗОЛ. 5.— МІСЯЧНО.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО” З ДНЯ 28. ЧЕРВНЯ 1932.

І. ФЕДОРОВИЧ-МАЛИЦЬКА

Мистецтво і підсвідоме.

Мистецтво і загальне. — Підсвідомі процеси. — Що переживає артист. — Національні почування.

Мистецтво та життя не вільно трактувати як два окремі, нічим не зв'язані зі собою прояви.

Мистецтво є щойно вислідом життя і як таке, містить у собі, передовсім у духовій та емоційній діяльності всі його компоненти.

Важко відгадати чи передбачити духовно-емоційні прикмети даного мистецтва в якійсь добі, треба у першій мірі зазнати з головними духовними течіями, як головними компонентами духовного життя даної доби.

Духове життя людини (і загально) може йти двома шляхами: може бути реакцією та доверненням матеріального, наскільки обставини матеріального життя є додатні, або може бути реакцією, пристрасним протестом проти матеріальних обставин, наскільки вони відомні.

Без огляду на те, чи ми годимося з обставинами зовнішнього життя, чи, навпаки, ставимося до них негативно — це зовнішнє життя є тим предметним матеріалом, довкола якого групується духовно-чуттєве переживання людини, так само як і загально.

Під поняттям „загально” розумію більшу скількість одиниць, піданих однаковим або подібним, у рішеннях справах, подібним обставинам життя, наслідком чого, з konieczności, деякі духовні переживання є сильніші всім членам даного загально.

Духовні переживання наші, звісно, не обмежуються до класичної психічної території, осві-

леної нашою свідомістю. Поза одним релятивно вузьким клаптиком людської свідомості існує безліч, ближче невідомих нам, психічних процесів. Їх сучасна психологія окреслила спільною назвою: підсвідоме.

Підсвідомі як і свідомі душевні переживання — це у великій мірі психічні реакції, викликані обставинами зовнішнього, матеріального, каям навіть: — щоденного життя. „Щоденного” тому, що рішення чинники життя саме характеристичні тим, що відбуваються в щоденному житті загально, отже також одиниць.

У моїх попередніх статтях (фейлетони „Діло” з 26, 27, 29, 30, і 31. III. ц. р.) схарактеризовано мистецтво як психологічний прояв. Стає ясно, що тимсамим усі його вияви, чи то у формі загально помітних змін, сповідних „поворотів” чи інших ознак — завжди виростають із психологічних потреб.

Артист переживає духовно менше-більше те саме, що інші пересічні одиниці, з додатком особливих настроїв, інтимних артистично-творчих влад. Що більше, душевні реакції артиста, людини незвичайно вражливий, бувають багато сильніші, ніж у пересічних людей. Вісія у нього повніша, арозуміння проявів життя — глибше.

Хтож бо я висловив національну славу або національне горе більш захоплюючо, як не артист-поет або артист-малює?

Чому це так?

Очевидно тому, що вони так відчували. Ніхто їм не наказував, ніхто їм не наказував творити у цій або тій напрямі. Творчість їхня виростає виключно з власних психологічних потреб, що були завжди потребами загально, з якого вони вийшли.

Сувроти того не можна трактувати мистецтвом як одно, а національні почування як друге, що не має нічого спільного з мистецтвом або навіть стоїть на перешкоді для його успішного

ВИЗДЖАЮ ДНЯ 1. ЛИПНЯ,
ВЕРТАЮСЬ 20. ЛИПНЯ
Д-р Бабій Володимир

Львів, вул. ГЕТМАНСЬКА 8, П. П.

Домова війна в Німеччині.

Криваві бої між гітлерівцями в Берліні торкуються днями і ночами. Обі ворожі сторони будують на вулицях барикади, стріляють в протівників і ведуть справжню війну. Число вбитих і раниених більшає. В дільниці Мюабі проголошено воєнний стан. Про подібні події повідомляють і інших німецьких міст. Гітлерівці у своїх пресових органах домагаються від влади розв'язати комуністичної партії та оголошення воєнного стану в цілій Німеччині. З подібним домаганням виступили в пруському соймі.

Однотимчасно зростає напруження між урядом німецької республіки і Баварією. Голова баварської трудової партії Шефер виступив у Мюнхені з промовою, в якій заявив, що баварський уряд не уступить перед терором і боронитиме своїх прав. Може надійти час, коли республіканська Баварія відлучиться до своєї молоді, щоб не дозволити до розпачу гітлерівців. Промова закликає зібраних аложити присягу, що кожні хвилини стануть до оборони свободи. З другої сторони гітлерівський табір мобілізує всі сили до розправи з республіканцями. На неділю приготують новий марш на Мюнхен, в якому візьме участь 40.000 озброєних штурмовців, статених з цілої Німеччини.

Кожний член „Просвіти” дістає її видання зі знижкою четвертини ціни! (25%)
КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

По широкому світі.

Пруський сойм ухвалив амністийний закон для політичних в'язнів, призначений головно для гітлерівців.

Сенат Злучених Держав прийняв проєкт закону, що признає два мільярди доларів на публічні роботи залля заняття безробітних. Гумр противний цьому законі.

Революція в Сіамі.

Як повідомляють із Банкоку, в Сіамі відбулася під проводом сухопутної армії та флоту революція, що має на меті визволити край від влади князів. Революціонери арештували князя канача і вищих урядовців. Шефа генерального штабу вбили. Один воєнний корабель відплив до Гуміну, щоб забрати короля, який там перебуває, і привезти його до столиці.

розвитку. Навпаки, національні почування скрізь, у всьому світі, були і є одним з найсильніших спонук мистецької творчості чи в літературі, чи в малюванні.

Мистецькі інтуїції національного характеру позитим переважно беруть почин у колективних підсвідомих елементах, отже у найглибшій групі підсвідомого. Один уступ зі статті „Нова мистецька діяльність” М. Осінчука*) зазначити ілюструю мою думку про життєвий зв'язок зовнішніх обставин із мистецтвом. Говорити про різні напрями модерного малювання, автор статті м. ін. каже: „А що сучасний життєвий реалізм, з його суспільними ідеалами під питанням, з його здеправованою, силуюваною етикою, з його ставленням до мистецтва, автор статті міг стати змістовою основою сучасного мистецтва, тому то модерне мистецтво мимоволі мусило від цього реалізму відмежуватись. Зосередивши свою увагу на формальних компонентах, перейшло до абстракту і таким способом дало мистецькій творчості нову предметність”.

Що є правдою або навіть konieczністю для культурно рафінованої Франції, Італії та хоча б Німеччини, те ще не є правдою, ані тим менше konieczністю для нас. У нас ще є цілі та ідеали, що надають сірці буденщині трагічну красу та велич. Наше мистецтво не має потреби відвертатись ані відмежуватись від реалізму життя, бо це наше життя вперть заповнене компонентами просто неосціненними для перетворення їх у мистецькі форми.

Нам не треба шукати абстрактної предметності.

Реалізм нашого життя містить у собі безмежне багатство реальних предметів, крапих ані усяких абстрактив.

*) Гл. 1, воєнн. стр. 5, мистецького журналу „Мистецтво”, виданого асоціацією „Амг”, весна 1932.

Лугове свято у Львові.

Пісня Сокола-Батька у Львові була минулої неділі, 20-ї ч. м. попов. анову збірним місцем для великої народної імпреси — Лугового Свята, що має у нас вже свою традицію. Погода допомогла і свято діалось. Крім львівської лугової організації прибуло яких тридцять Лугів, мужеских і жіночих, з краю, так що в дефіциті палло участь 725 луговників і 320 луговниць, разом 1045 осіб. Рушничий стрій для мужиків (чорні штани і біла, переважно вишивана сорочка) і для жінок (нарохнів стрій) був майже однаковий і тому масові справи робили враження виматаної однорідності.

Гарно вийшла аараа перша точка: вправи луговничок хустинами. Не хотілося вірити, що вправляють переважно сільські дівчата. Добре випали вправи луговників відносно, які справді і в точності рухів великі забували, що це люди, етапнені в останньому дні а різних сторін і середовищ. Те саме враження робили мішані вправи луговників і луговниць, що імпонували своєю масовістю, вправи виходили до ушатних, як не менш чисто рушничий вправи луговників (везі, тощо). В програмі свята входила теж роздала натурод (обрані, книжки, медалі) особам, що заслугоналися для лугової організації.

Командував сам голова лугової організації, д-р Дашкович і тут наставляють деякі заміти. Розставка відділів на площі грішила западто по-літним темпом, проволікуванням початку вправ і відходу а площі, довгими перервами, через що свято затягувалося до темної ночі. Голі пам не підкреслили шкваритого браку енергійних вправ, чим, наслідком чого між публікою був хаос. Ніхто не подбав про місця для преси, ані для тих, що потребують сісти (пані, старші громадяни), невідповідно до публіки виходила на площу парва, проходила внаслідок внутрішньої дорогові; воки, дівчата, дівчата а багатьма виходили на середину, так, що в другій половині програми сліди за вправами було майже неможливо.

Публіка було яких три тисячі, переважно а край, було досить львівського мішанства, зате дуже мало т. а. інтелігенції. Шо правда, чимало зіб а останньої категорії скоро відійшло, не маючи де сісти. О. К.

ПРИСУД НА СЛУЖБОВЦІВ НАЙВИЩОГО СУДУ.

У суботу зауп а варшавському окр. суді присуд проти службовців Найв. Суду Шота А 15 інш обанувачених у комунах. Шота засудили на 6 літ тюрми, його сестру Гонорату, бібліотекарку Найв. Суду на 1 рік тюрми, аплікантку Н. Суду Гольчівну, Ляпонівну, Детерасінського та Найдусівну по 4 роки тюрми. Стару Юнгерман і Добровольського по 3 роки тюрми.

У статті п. Михайла Драгана „Традиція і аоступ у національній мистецтві“ постійно протиставлені національні почуття а психологічними потребами, немов би це були два чужі та ще а суперечні собі чинники. Окрім цього, замість слова „національне“, автор у деяких місцях уживав слово „політичне“, і то неначе оба означта були би ідентичні. Ані в моїх статтях, ані, здається в думках нашого інтелігентного загалу, повияти „політичне“ ніже не виступав у звязку а мистецтвом. Прислухатись політичній чи іншим потребам, а не потребам чисто мистецьким (слова М. Драгана) було б дійсно варварське відношення до мистецтва, і в такій думці не посуджу нашого інтелігентного загалу.

Читаємо даліше у агаданій статті: „Мистецький твір мусить бути яповнений живим актуальним змістом, а не сконструований розумовим міркуванням. Не виправдають його в останній випадку ніякі, хоч би не знали які високі патріотичні завдання. Мистецький твір мусить бути у першій мірі мистецьким твором, а такий виростає лише а психологічних потреб даного часу і для даного часу“.

Дива! Невже „високі патріотичні завдання“ є ані для нас щось окреме від наших психологічних потреб? А мистецький твір, надхнений болучо-живою любовю до власного народу хіба не наповнений „живим актуальним змістом“?

А любов до Батьківщини, пристрасні амаганні до незалежності П. хіба це щось виключно національне? „Рациональною“ є і мусить бути політика, як одна а практичних засобів асигнення цілі. Але між політикою і стихійною потребою національного розвитку є така сама асладнича різниця, як між стихійною потребою мистецького асладу і його єдиним матеріальним засобом: технічно-формальним.

(Продовження буде).

Організаційний рух у краю.

ПОВІТОВА НАРАДА В СКОЛІМ.

Дня 15. червня ц. р. аполудне відбулася в Сколім у салі Звисту повітова довірочна нарада Українського Національно-Демократичного Об'єднання. На нараду прибули відпоручники майже всіх сіа сікільського повіту. Проводив голова Повітowego Нар. Комітету д-р Булак, а секретарював д-р Доліньський. На нараду допущено а характері гостей декілька молодих людей, між якими були і студенти високих шкіл. По розпочатті наради молоді люди, надуживаючи права гостинності, зробили коршему бучу і по відчитанні якихось своїх резолюцій покинули са-

лю наради. По тій події відбувалися наради правильно. Звідомлення а діяльності Української Парламентарної Репрезентації виголося посол Великанович, а головний секретар В. Целявич виголося організаційний реферат. По нараді виважалася довша дискусія, в якій зважало голос багато селян. Народа вирішила поширити членство УНДО і збільшити скількість передплатників партійного органу „Свобода“. Присутні з обуренням напатнували виступ молодих невідповідальних людей.

Пісудський в Перемишлі.

Як ми вже повідомляли, до Перемишля приїхав марш. Пісудський. З тієї нагоди відбулися збори ББ., на яких ухвалили, що президія віча має піти до команди ОК і віддати честь Пісудському. В год. 3. над раном Пісудський вийхав атом на прохд. На пл. На Брам! авто зупинилося і Пісудський висів та пішов пішки вул. Францішканською та Ринком. В 6. год. веч. фотографувався в огороді палати.

З Пісудським приїхав віцеім. Бек, д-р Войчинський та полк. Глабін. Із старшинами відбував Пісудський воєнні гри.

Пісудський вернувся у Варшаву.

26-го червня в 12. год. аполудне вернувся Пісудський до Варшави після 3-денного побуту в Перемишлі.

Зїзд староруських товариств.

29. червня відбудеться у Львові в Народім Домі зїзд культурних і господарських староруських товариств. Мають обговорювати програму діяльності на найближчій будучину. В зїзді візьмуть участь і староруські кооперативи а освітні товариства.

БАВАРІЯ ВІДКИНУЛА УЛЬТІМАТ МІНІСТРА ВН. СПРАВ.

На конференції кр. міністрів вн. справ міністр вн. справ Німеччини фон Гайль зажадав від країн ультімативно, щоби до 27. червня скасували а себе заборону ношення однострої а відбування зборів. Прем'єр Баварії Гельд на спец. засіданні сойму в урядовій заяві повідомив, що баварський уряд постановив не скасовувати об-бох заборон, щоби адержати в краю порядок і охоронити життя горожан перед африками бо-евиш організації. Баварський сойм у резолюції одобрих становище баварського уряду.

ШЕФ РАЙХСВЕРИ У КЕНІГСБЕРГУ.

Німецька військова влада робить приготування до маневрів, які відбудуться ще цього літа у Сх. Прусії. Шеф райхсвері ген. Гамерштайн приїхав до Кенігсбергу а обїздити терени, на яких відбудуться воєнні гри полків і бригад, а опісля дивізій. Відбуваються теж вправи цна, населення для протигазової оборони.

ЗОЛОТО З ПОЛІССЯ У ЛЬВОВІ.

На Поліссі в посіаості Осада (аасність львівського промисловця Осінського) при копанні криниці натрапили на пісок, у яким є німецькі платиночки, схожі на золото або мїху. Осінський привіз кільканацять кг. того дискуто-го жовто-золотого піску для досліду, чи нема в ньому золота. Кажуть, нібито вже ствердили, що а піску крім мїки є чимало золота.

САМОГУБСТВО СТУДЕНТКИ УНІВЕРСИТЕТУ.

У Львові при вул. Локетка 6 отруїлася дізлом 22-літня Єні Перальмутер, студентка філософії львівського університету. Рішила покінчити з життям тому, що зв'їла а асистент одної з львівських шкіл. Перальмутеріну відвезли до шпиталю в дуже гіршому стані.

САМОГУБСТВО ПОЧТОВЦЯ.

У Снятині застрілявся старший почтовий підурядник Петро Петришин. Мав за собою вже 34 роки служби. Неадужав останніми часами на переслідуочу манію. Осиротив жінку та двоє дітей.

ШЕ ГРАНАТА.

БРОДИ, 25. 6. ПАТ. Питеро д-тей а Ясенова найшло в полі артилерійську гранату а часів світової війни. Діти бавилися гранатою і вона вибухнула та розшарпала одну дитину, а четверо поранила. Їх відвезли до шпиталю.

ОСТАННІ ВІСТІ

У БЕРЕЖАНАХ НЕ РОЗВ'ЯЗАЛИ ГРОМАДСЬКОЇ РАДИ.

У сьогоднішньому числі „Ліва“ а рубриці „Новинки“ подали ми з ПАТ-ом вістку, що бережанську міську раду розвазали за недужиття... Тепер ПАТ подав доповнення до тієї вістки, яке спростува П. асідляки, що гром. раду не розвазано в Бережанах, лише а с. Дмухаві (пов. Бережани).

ЗЛОДИН ВТІК КРІЗЬ ВІКНО ЗІ САЛІ РОЗПРАВ.

У перемиському суді відбувалася розправа проти Мих. Гурала, злодія, обвинуваченого в обманстві. Коли суддя став переслухувати Гурала та при цьому переплюдав анти, злодій скористав із того і крізь вікно вискочив на Ринок. Завиличний дозорець аорентувався, Гураль був уже Бог апа де. На другий день поліція в Острові ала на слід Гурала та повідомила про це перемиський комісаріат. Проти Гурала вислали пішу та кінну стежу. Стежа адибала Гурала, азначитий дозорець звівся його, щоби станув. Гураль не послухав, тому дозорець вистріляв і араних його а ногу та живіт. Гураль не аважаючи на рани мі-кав даліше, кинувся у Сян біля бровару „Вікторія“, переплив на другий бік і сівся в аозах. Тут його аловили та відставили до азначеного шпиталю а дуже тяжкому стані.

СИН УБИВ БАТЬКА.

На Замарстиніві при вул. Річків ч. 20 жит 58-літній ехоронник Михайло Пест із жінкою та 28-літнім сином Тадеєм, відливачем заліза. Син не хотів працювати, а жалав грошей від батька. Батько спочатку давав гроші, бо думав, що син не має постійного заняття. Та коли переконався, що син не хоче працювати а приятелів з найгіршим пілімським пумованням, астава, що грошей не дасть. На цьому тлі прихотило до суперечок. У суботу вже хотів син убити батька та мати приликала поліція і цей піліб успокоїв сина. Та як поліція забрала сина пішов до товаришів і пив із ними для відплати. Про це довідався батько, тому пішов почувати до комірки. Коли син вернувся до дому, а не застав батька, повісився шибі. Потім вийшов на вулицю і тут на хітнику виготрив різнищаний ніж. І анов загав шукати батька. Колиж переконався, що батько замкнувся в комірці, виліз на дах, щоби туди дістатися до середини. Батько підчинив двері та пустився атакати. Син за ним. Батько зашпор-тався. Син адогонив батька та завдав йому ло-жем у плечі та серце три удари. Батько агинув на місці. Тоді син збив собі ніж у живіт по саму руку. Рятункова станція забрала аовиника у безнадійному стані до шпиталю.

Спортові висліди.

ЛІГОВІ МИСТЕЦТВА.

КРАКІВ. Краковія—Польонія 6:2 (0:1).
ВАРШАВА. Погонь—Легія 2:1 (2:0).
СВІДЛІЦЬ. Варшавянка—22. п. п. 2:2 (2:1).
ПОЗНАНЬ. Варта—Чорні 1:0 (1:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

КОР. ГУТА. Радів (Вігель)—АКС 5:2 (1:0).
ВЕЛИКІ ГАЙДУКИ. Радів (Вігель)—Ратв 4:0 (1:0).
ЛОДЗЬ. ЛКС—Ред Стар 4:1 (2:1).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСН.

СТАНІСЛАВІВ. Ревера—Україна 0:0.
СТРИЙ. Погонь—Віла Ожол 5:3 (2:2).
РЯШІВ. Погонь І. Б.—Ресовія 1:1 (0:1).
ПЕРЕМІШЛЬ. Польонія—Світель 10:0 (6:0).
БІБІВ. П. Соїлз—Ольд-Бол 4:0.

МИСТЕЦТВА В-КЛЯСН.

ЛІВІВ. Україна П. Білий Орел П. 2:1 (1:1).
Змагання за мистецтво Віллес. Ворота добули Воки і Крушельницький. Україна не використала аж 3-ох наріжніх!

УКРАЇНА—ОЛЬД-БОІ.

В середу, 29. ч. м., відбудуться на грині Чорних в год. 17.30. амагання за мистецтво А-кляси між Україною і Олд-Боїми. Обі дружини асидляють у найаіших своїх силах.

Протирадянські настрої у Швейцарії

(Укр. Бюро в Жен.)

Про важкі умовини праці нашого найкращого театру.

І ось повстає загроза.. Перед нами — лист від членів театральної дружини ім. Тобілевича: „Ві-

Це вже голос розпуки... Якщо громадянство знову не підсилить театру, він упаде — і на нашому сумлінні буде занепад такої культурної установи, як театр ім. Тобілевича. Поможіть йому!

Хвальна Редакція!

З початком березня ц. р. розписав Комітет Будови „Рідної Школи“ в Чорткові конкурс на проєкт. До конкурсу зголосились два будівничі, три інженіри (між ними німець інж. Браунер) і Кооператива Інжиєнськх робіт у Львові. Помічувши це, що дехто жадав згорі винагороди

Рятуймо нашу культурну інституцію —
поможім їй!

Коломия, 15. червня 1932 р.
Д-р Андрій Чайковський, Олена Кисілевська, О.
Дучимінська, Дмитро Николишин, Іван Зубенко

що я досі не є членом Матірнього Товариства „Просвіта“??

(Вкладка всього 2.— зол. в рік)

9. СОФРОН ЛЕВИЦЬКИЙ

Поділ годин. — „Емпірія“. — Веселі екзорти.

Виходячи після обіду з ректора, стрічали ми шодня гурму менших і більших школярів, які очікували свого обіду, т. зв. емпірії. Було це рід амбулаторійної бурси, яка віддала велику прислугу українському народові, бо багато багато дітям помогла покінчити гімназійні студії і заняті може неодиноким становились у наших народних житті. Про цю бурсу, ні про тих, що з неї користали, ні про тих, що її удержували ніхто ані в споминах, ані приватно не згадує. А була це, треба з признанням підчеркнути, правдива християнська трапеза, на яку давали страви ті, що їх собі дослівно від уст відіймали і нерідко самі голодні від стола вставали. Удержували ту бурсу молоді 18—22-літні шляхетні люди, питомці семінарії з чистого християнського милосердя, так що часто навіть не знали, кому дають і хто з їх жертвенности користує. Досить було, що цей або той товариш попросив за емпірію для свого убогого знайомого чи кривця, а вже рідко коли хто відмовив. Дати комусь емпірію значило відступити на цілий рік один раз у тижні одну страву з обіду, по черзі першу, другу, третю. Скільки то треба було тим товаришам, що займалися емпіріями набігатися та напроситися, якби наважалося на одного уч-

Двічі в тиждень пояснював о. духовник екзегетику св. Євангелія і голосив екзорти в українсько-церковній мові. Екзорти були часто переплітані веселими анекдотами з життя духовенства, настоятелів і каноніків. Це були т. зв. веселі екзорти, які зводували о. духовникові симпатії питомців. Деколи скликав нас невідійно а-лярмовий голос дзвінка до музею IV-го року для якоїсь реприменди о. ректора Бачинського. Реприменда починалася звичайно словами: „Мої господиноно! Я вам кажу, що в ти семінарою гет

Так сходяв нам розірваний на різні при-
сані офіцій час до год. 7. веч., коли-то на гого-
лівка спішили всі згід числа, з музеїв, з горо-
ду і з проходів на вечеру. Найгарніший час бу-
по вечері до 9 год. себто до молитов. Тоді ві-
бувалися звичайно проби співу або оркестра.
Майже щодня збиралася товариші під дверима
якогось солєнізанта зі співом, а часами і з му-
зикою, співали „многолітствіє“ і виходили під
писло, де святочно убраний солєнізан в повні
приймав гратуляції і тричі з усіми цілувався. На
прийняття гратулянтів був розстелений на столі
різнородний пютион і кожний із гостей мусів о-
бязково закурити, так що від диму свічка за-
дні як через мряку блимала. Хор співав тоді
ріжні пісні, а улюбленими в той час були: „Дай
дівчино нам шампана“, „Італійська саалата“,
„Красна зоре“ Лаврівського чи Вербицького,
„Там, де Татран“ Воробжевича і ін.
(Шовіщення буде)

пачок у Рад. Союзі рада народніх комісарів рішила завести нову методу при доручуванні таких посилок. Відтепер при кожнім порученні листі або пачці буде додана спеціальна надрукована картка, на якій мусить підписатися кожний урядовець, через якого руки такі посилки будуть переходити. В 1931 р., як пишуть московські „Ізвестія“, радянський уряд був зобов'язаний виплатити десять мільйонів доларів за втрату листів і пачок. Ця сума покриває лише малу частину крадіжки, бо багато пошкодованих осіб навіть не вносять скарг після втрати своїх посилок.

— **Кара за християнський похорон.** Губернатор Валенсі (в Іспанії) укарав 107 католиків зі села Фуенте-ля-Гігуера досить високими грошовими карами за участь в похоронній процесії, попередню якої несли хрест. Найбільшу кару наклали на священика.

— **Грабунковий напад на монастир.** З Атен повідомляють, що біля монастирської каплиці в Кастрізіон пастухи знайшли змасакровані трупи двох монахів. Слідство викрило, що вони впади жертвою бандитів, які так довго знущалися над ними, доки не дістали 140.000 драхм, що було в монастирській касі.

— **Золото на дні океану.** На Атлантийському океані недалеко французького міста Бреста затонув перед 10 роками англійський корабель „Египет“, зударившись з французьким кораблем „Египет“ був так сильно ушкоджений, що затонув до кількох хвилин, причому згинуло 120 осіб. Але ще більшу втрату потерпів англійський уряд, що переслав тим кораблем великий вантаж золота до Індії. Від кількох місяців працюють тепер в місці катастрофи англійські нуриці, щоб добути золото із затопленого корабля. Перед кількома днями вони дісталися нарешті до комори, в якій є золото, і видобули скриню зі штабами золота вартості кількох мільйонів франків. Однак до добутих всего скарбу ще далеко і праця нуриців, переривана частими бурями, потребає ще довго.

— **Одномісячна поїздка по Америці.** Як повідомляють з Нью-Йорку, з початком червня ц. р. вернулися омнібусом співаки з Українського Хору Ол. Кошиця і танцюристи з Українського Народнього Балету Василя Авраменка зі своєї одномісячної поїздки по важливіших центрах Злучених Держав. Балетмайстер Авраменко і професор Кошиця залишилися в Шикаго на кілька днів, щоб поробити приготування до виступу на світовій виставі в тім місті на дру-

гий рік. Учасники артистичної поїздки були зовсім вдоволені успіхами своєї праці, хоч це вимагало великого напруження всіх сил і нервів. Деякі учасники не мали належних вигід в часі дороги ізза нестачі гроша, але молодість переборола все. З фінансового боку артистична поїздка не принесла бажаного успіху. Навпаки є навіть значний недобір і тепер треба поважно застановитись, як його покрити. Покищо цей недобір покритий приватними позичками артиста Авраменка.

— **Ліндберг при науковій праці.** Проживши велику родинну трагедію, Карло Ліндберг взявся до наукової праці в лабораторії інституту Рокфеллера в Нью-Йорку. Його праця сповита тайною, остільки, що ніхто не може сказати, над чим саме він працює. В квітні ц. р. появилася стаття в журналі „Саєнс“ (Знання) з підписом Ч. А. Ліндберг, але тоді заперечили, начебто був Карло Ліндберг, славний летун. Стаття мала заголовок: Метода очищування в центрифугальнім апараті, що має відділити кров від сировиці. Тепер підтверджують, що це була стаття летуна Ліндберга.

— **Величезна морська хвиля** вдарила на мексиканський беріг біля Коліми, сягаючи на один кілометр в глибину суходолу. При березі купалося кількасот осіб, яких уступаюча хвиля сполокала в море. Поверх сто осіб згнуло. На березі лишилася маса риб, які тепер гниють і можуть викликати пошесть.

— **Фільмові знімки з походу на гроби поляглих борців** в дні Зелених Свят у Львові можна оглядати й замовляти в Союзному Базарі при вул. Руській ч. 20. Знімки дуже дешеві, а памятка гарна.

— **Візд учасників кліматичної стації** Укр. Гіг. Т-ва на Сокол наступить вночі з 1—2. липня з головного двірця у Львові в год. 0.30 (пересідання у Стрию). Збірка у Брошнев: год. 5. рано, на Соколі 2. липня в год. 11. рано.

СПОРТ.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ

Львівських сокольських гнізд відбудуться для юнаків і сестер у вівторок і середу себто 28. і 29. ц. р. Вівторок в годні 8. попол., а середу 9.30 рано й 4. попол. В слідуючих конкурсах: для мушкетерів біги 100 м., 400 і 1500 м., гірці 4×100, скоки височінь, вдалі, довжінні і з жердкою, мети диском, ратищем і стусан кулею. Для жінок мети диском, ратищем, стусан кулею, біги 60 м., 100 м. і 800 м., скоки довжінні, височінь.

Дописи.

ЗОЛОЧІВ. (Святочний концерт у честь Лесі Українки). Заходом Просвітло-Шкільної Секції при фінансуванні Українок в Золочеві відбувся в четвер 28. червня ц. р. святочний концерт у честь Лесі Українки. Концерт, як і усім виконавцям поодиноким током, так і своїм участю надали концертній допомозі. В. п. проф. Віханська завдяки мистецькій грі, але й сутини справжню естетичну насолоду. Фортепианні солісти: Баркарола і Рапсодія укр. Лисенка та Радзівилів. Немало праці і хисту вложив відомий композитор В. п. проф. В. Безкоровайний у підготовку ансамблю хорів Філіп Муз. Інституту в Золочеві, з якого матеріалу видобув шан. диригент „максимум“, та що на рівні точні вийшли вповні вдоволюючими. Відомий борю пісень можнаб зазначити, що для підготовки світогляду Лесі Українки краще підходило відео в елем. настроєм, але це трудно здійснити у життєвій мішаному хорі. Новістю була поява із української пісні в Золочеві відомого тутешнього героїчного сопіста В. п. м. Гойна, який своїм сопіло: Гурт і серце, Гетьмани, Бабине літо і шедрами надзвонили чарував публіку. Гарна металічна краса голосу, темні емісії і ясна дикція у п. м. Гойка мусять захопити кожного слухача. Вразливі, як зробив шановний артист на слухачів, дали вони вимовний анімацій бурлячий плесками. Вступне слово п. С. Дмитрукіані викликало помітне враження глибокою думкою і пахотістю почутих із творчості Лесі Українки. П. П. Боровик З. Бровіська Л. і Дмитрукіані Д. своїми лекціями виявили хист у розумінні та відчутті ідей і почутих геніяльно, так мало розуміло ширшому загальному ки-поетки. Взагалі цілий концерт був старанно підготований і оставив у душах слухачів незатерте мале життя, за що належить поше признання усім змагальним громадянам, що приложили рук до здійснення цього гарного національного свята. — Д. Байд.

Нові книжки й журнали.

В. Дорошенко: „ГЕТЕ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ, ПЕРЕСПІВАХ ТА НАСЛІДУВАННЯХ“. Стор. 64. Бібліографія (з нагоди столітньої річниці смерті Гете). Вид. Наук. Тов. ім. Шевченка. 1932. ст. 12.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 15. VI. 1932. за масло експортне та десертне ціна 2.30 зл., за літру молока 19—20 сот., літру сметани 0.90 зл., за вепь 3.40—3.50 зл.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.
Понеділок, 27. червня, год. 7.30 веч. „Бурашонові клопоти“ (ціна найнижчі).
Вівторок, 28. червня, год. 7.30 веч. „Бурашонові клопоти“.
Середа, 29. червня, год. 7.30 веч. „Бурашонові клопоти“.

Театр Рівності.
Понеділок, 27. червня театр закритий.
Вівторок, 28. червня, год. 8. веч. „Тя-точко“ (прем'єра) пєса Де Флерса та Келавета.
Середа, 29. червня, год. 8. веч. „Тя-точко“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Кайдани минулини“ та „В далекій сніт“.
КАСНО: „Таміа 6-ка“ (з Уолесом Беррі).
КОПЕРНИК: „Любоші Іх Милости Князя“.

ЛЕВ: „Князь Дракула“.
МАРУСЕНЬКА: „Любоші Іх Милости Князя“.

МІРАЖ: „Прощай Ліліяно, прощай Маскот“ (Ліліяна Гарвей, Іго Сім).

ОАЗА: „Льорель і Гарді за кратами“.

ПАН: „Сентиментальний романс“.

ПАЛАС: „Чоловік своєї жінки“.

ПАСАЖ: „Дикий Захід“ і додатки.

ПРОМІНЬ: „Жінка в багрянці“.

СОНЦЕ: Гарі Пль і Чаплін.

СТИЛЕВ: „Неаполь співаюче місто“.

УТИХА: „Привид смерті“, „6 тижнів серед апашів“.

ХИМЕРА: „Екзотична жінка“.

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французької мови М. Рудницького. — Ціна 3—4 зл., з почт. пересилкою 4—5 зл.

Закордонне радіо.

Вівторок, 28. червня 1932.

Кенігсберг (217,1) 20.35 „Семеле“ оратор. Гендла, Братислава (278,8) 14.30 Концерт, 20.00 Скрипка, 21.00, 22.20 Легка музика, Мільно (331,4) 20.30 „Княжна долярів“ оп. Фалля, Штутгарт (360,6) 12.00, 13.00, 20.00 Концерт, Гельсінгфорс (368,1) 19.10 Співа, Сага Кругіус, Біагород (430,4) 16.30 Нар. пісні, Мара Печіч, 17.30 Юг. пісні, Станое Янкович, 19.40 „Трагедія Косова“ драма Лазаревича, Рим (441,2) 12.45, 20.45 Концерт, 17.30 Пісні, Катанеано, Лянгенберг (472,4) 12.00, 13.00, 17.00 Концерт, 20.30 „Поворот Товії“ оратор. Гайдна, Вієнь (517,2) 15.20 Старонімецькі пісні, 19.35 Оп. арії, Мінхен (532,9) 20.10 „Ді Равенштайнер Гохцайт“ оп. Вальтерсгаузена, Будапешт (550,5) 18.45 Арії та пісні, Ковач, Харків (937,5) 15.00 Українська музика, 18.00, 20.00 Концерт, 24.00 Оп. арії, Париж (1724,1) 20.00 Вечір пісенькарів.

Львівське радіо.

Вівторок, 28. червня 1932.

12.20, 12.45, 15.25 Грамофон, 12.40 Метод. комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 15.10 Для дітей „Останки дітей в школі“, 15.35 Комунікат т-ва фіз. і спорт. виховання, 15.40 Грамофон, Славна рерум, 16.45 Народне мистецтво й культура, 17.00 Скандинавська музика, 18.00 „Про скарби, скриті в землі“, 18.20 Танцюва музика, 19.45 „На службі милосердя“, 20.00 Концерт (музика, співа), 20.55 „Шлях до сьогодишньої літератури“, 21.10 Концерт, 22.00, 22.50 Танк. музика, 22.40 Спорт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Подяка. Виділ Товариства „Українська Захоронка“ складає сердечну подяку всім Вп. Паням, Студентам і Студенткам за ласкаву поміч в улагодженні збірки дня 20. VI. ц. р.

Виділ Товариства „Українська Захоронка“ подякує до відома, що львівський премій для членів Т-ва відбулося дня 15. VI. ц. р. під проводом Вп. Раковської; вильшовано такі числа: 93, 97, 240, 148, 48. Премії відібрали у Вп. Гординської, вул. Листопада 40.

Бурса Р. Ш. у Львові вул. Хшановської 9 оголошує конкурс на прийняття питомців на шк. рік 1932-33 за місячною оплатою в квоті 50 зл. 80 гр., або харчами і місячною доплатою в квоті 20 зл. 80 гр. Подання вносити до 15. липня 1932. Близькі інформації в Управі Бурси.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ПОРУЧАЄМО найбільшу, годинничарсько-ювілерську роботу Домбровський-Розважеський, Академічна 2. 1933 4-7

„ESHAPЕ“ Львів, Личаківська 27, тел. 4-69. Представництво фабрик Форда поручає нові та вживані самоходи та замінні частини, аксесорія. 2024 2-2

ЛІЧНИЧО-КУПЕЛЕНЕ ЗАВЕДЕННЯ „ЗЕЛЕМЯНКА“ (Шматерілка) в Скільщині, поручає пансіон та купелі солонково-йодові. Ціни помірковані. Лікар на місці. 2093 3-10

КОСІВ, пансіон П. Лукашевської поручає покої з цілоденним утриманням. Ціна від 5—7 зл. 2105 2-6

ВОРОХТА: „Мелі“—„Черемшина“ (біля Народ. Дому) поручає соняшні з комфортом уряджені кімнати. Ціни помірковані. Зголошення приймає Наталія Семанюкова. 3-5

ГРЕБЕНІВ, Пансіон „Стахова Воля“, поручає шість соняшних віл з балконами. Харч добрий. Ціни 6—7.50 зл.

КРИНИЦЯ „ЗНІЧ“, центр, кофет, харч вибагливий, поляна, ліс. Ціна куренційні — Яблонська. 2020 1-1

ДО ВІНАЙМУ умебльована кімната з креслом виходом. Відомість Грушальська ч. 9, партер. 5-1

ГЛУХОТА, шум, ангі в ух лікуванні. Численні подяки. Допомігався безплатно повною брошури. Приймає особисто. З. Зельнер, Катюшич, вул. Милости 22. 2123 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

КОНКУРС

Головна Управа „Рідної Школи“ оголошує отрим конкурс на посаду універсального гімназії „Рідної Школи“ ім. О. Маковея в Яворові від 1-го вересня 1932 р. Подання з відповідними зазначеннями вносити до 15. липня ц. р. на адресу: Львів, Ринок 10. Інформації про умови праці і аннагорозу за Реферативної Школи „Рідної Школи“.

ФОТОГРАФУВАННЯ 50%, ДЕШЕВІШЕ НАПОВНИШИМИ фотографічними матеріалами 1932 АПАРАТИ: Zeiss-Ikon, Leica, Rolleiflex, Korelle, Cerot, Dolly, Rodenstock і інші.
НАЯСВІЖІШІ матеріали: Пляти — Пляти — Папери — Хемікала. ПОСТІПНІ ОБІГНІ аматорських робіт знає майліші праці із добром матеріалів.
Фото-Радіо-Палас, Львів, вул. Марієвська 1 (лім Шпрехера).

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 1.50 зл., з почт. перес. 2.10 зл.

Видає Видавничий Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.

За редакцію відповідає Олександр Костик.